УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 24. 05. 2018.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију
Научно-наставно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, 31. 01. 2018.
Одлуком 230/1 Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта "Модели мушко-женских интеракција у делима домаћих ауторки и аутора лектире старијих разреда основне школе".

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Др Јелена Филиповић, редовна професорка Филолошког факултета Универзитета у Београду, избора: 30. 12. 2010.
2. Др Биљана Дојчиновић, редовна професорка Филолошког факултета Универзитета у Београду, датум избора: 22. 06. 2016.
3. Др Ивана Спасић, редовна професорка, Филозофски факултет Универзитета у Београду, датум избора: 16. 10. 2013.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Ања Прентић је докторанткиња на Филолошком факултету Универзитета у Београду и наставница енглеског језика. Дипломирала је године 2012. на катедри за енглески језик и књижевост на истом факултету, а 2013. стекла диплому мастер академских студија. Наставница је енглеског језика у основној школи „Кнез Сима Марковић" у Барајеву и
бави се истраживањима у области образовања, методике наставе и социолингвистичким аспектима народне књижевности и народне игре.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Прентић, Ања. "Културни модели мушко-женских интеракција у народној лирској љубавној поезији." *Књиженство, часопис за студије књижевности, рода и културе, Година IV, број 6*, 2016.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидаткиња Ања Прентић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА:

За ментора је предложена др Јелена Филиповић, редовна професорка Филолошког факултета у Београду, Катедре за иберијске студије.

Књиге:

Filipović, Jelena. 2015. *Transdisciplinary approach to language study. The complexity theory perspective*. London: Palgrave Macmillan.

Vučo, Julijana & Jelena Filipović (eds.). 2012. *Filološka istraživanja danas. Jezik i društvo*. Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu.

Filipović Jelena. 2009. *Moć reči: Ogledi iz kritičke sociolingvistike*. Beograd: Zadužbina Andrejević.

Чланци:

Filipović, J. 2017.Standardnojezička kultura i ideologija standardnih varijeteta u formalnom obrazovanju u Srbiji i u Španiji u XXI veku. U: S. Gudurić & B. Radić-Bojanić (ur.), *Jezici i kulture u vremenu i prostoru VI*. Novi Sad: Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu, str: 33-43.

Filipović, J. 2017. Jezik, standardizacija, standardnojezicka kultura i jezicka politika i planiranje, *Glasnik odjeljenja drustvenih nauka*, knjiga 23, CANU, str. 217-231. ISSN 0350-5472

Филиповић, Јелена. 2016. Лаж, превара, филозофија морала и наративна мрежа Малих радости суботе Александра Мекол Смита. *Култура*, 150: 12-43.

Filipović, Jelena & Ivana Vučina Simović. 2016. La construcción de género y de la identidad sefardí en las novelas autobiográficas de Rosa Nissán y Gordana Kuić. En: P. Díaz Mas & M. Sánchez Pérez (eds). *Mujeres sefardíes lectoras y escritoras (siglos XIX-XXI).* Madrid: Iberoamericana Editorial Vervuert: 261-276.

Filipović, Jelena. 2014. Identity construction through discursive practices and code-switching in autobiographic fictional narratives by Rosa Nissán and Gordana Kuić, In: S. Gudurić, (ed.), *Jezici i kulture u vremenu i prostoru 3*. Novi Sad: Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu, pp. 405-415.

Филиповић Јелена. 2014. Језичка образовна политика и родно осетљив језик [Language education policy and gender sensitive language use]. In: Филиповић Јелена & Оливера Дурбаба (ур.), *Језици у образовању и језичке образовне политике [Languages in education and language education policies]*. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду/Чигоја,стр. 153-168.

Filipović, Jelena. 2014. Identity construction through discursive practices and code-switching in autobiographic fictional narratives by Rosa Nissán and Gordana Kuić, In: S. Gudurić, (ed.), *Jezici i kulture u vremenu i prostoru 3*. Novi Sad: Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu, pp. 405-415.

Jovanović, Ana & Jelena Filipović 2013. Spanish teacher education programs and community engagement. *Hispania,* 96(2): 283-294.

Filipović, Jelena. 2013. Perspectivas de género en el discurso escolar y educativo en España y en Serbia, *Colindancias,* 4: 225-234.

Filipović, Jelena. 2011. Gender and power in language standardization of Serbian. *Gender and Language.* 5(1): 111-131.

Filipović Jelena. 2011. Rod i jezi, U: Ivana Milojević & Slobodanka Markov (ur.), *Uvod u rodne teorije.* Novi Sad: Centar za rodne studije & Mediterran Publishing, pp. 409-423.

Комисија сматра да проф. др Јелена Филиповић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област критичке социолингвистике, критичке анализе дискурса и критичке педагогије.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. **Формулације назива тезе (наслова)**

Комисија закључује да је радни назив тезе *Модели мушко-женских интеракција у делима домаћих ауторки и аутора лектире старијих разреда основне школе* прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. Формулација предмета (проблема) истраживања

Опис теме:

Предмет научног истраживања је анализа дела лектире домаћих ауторки и аутора старијих разреда основне школе са аспекта мушко-женских интеракција, односно начина на који се настава српског језика на основношколском нивоу овим аспектима дела бави. Школски уџбеници представљају *узорке културе* и кроз поколења граде систем вредности (Plut, 2004: 41-42).

Академска истраживања књижевности за децу из перспективе феминистичке критике актуелна су од од 70их година XX века, а њихов основни циљ јесте да кроз откривање родних образаца у књижевности за децу омогући лоцирање зачетака идеолошке конструкције рода (Paul, Feminism revisited 2005: 122). Даљим развојем родних студија формирају се три шире области академске критике књижевности за децу: А) Поновно читање (енгл. *Rereading),* односно реинтерпретација текстова, мења перспективу разумевања текста и хијерархијских односа у њему; Б) Поновна заступљеност (енгл. *reclaiming)*, захваљујући којој се на полице библиотека враћају раније заборављена или занемаривана дела ауторки као и дела у којима женски ликови нису само принцезе које чекају свог принца-спаситеља; и Ц) Преусмеравање (енгл. *redirection*), кроз које се у оквиру феминистичке теорије и у кључу постмодерне, постколонијалне епистемолошке оријентације, реконструише идентитет, односе моћи и идеологије и ствара бољу климу за текстове везане за маргинализоване групе (в. Paul, Feminist Criticism: From Sex-Role Stereotyping to Subjectivity, 1996).

У до сада спроведеним истраживањима школских уџбеника и лектире за наставу

српског језика (в., на пример, Плут (2004), Стефановић и Гламочак (2008) и Стефановић (2016)) анализирају се из родне перспективе различити структурални и садржајни аспекти: тематика, фабула, ликови, вредносне поруке, број редова и слика којима је исказана порука, социјализацијско правило, емоционална снага поруке, степен видљивости социјализацијске тезе, празна социјализацијска поља, улоге, црте личности и сл. Анализира се и тумачи и одсуство различитих елемената, јер је оно о чему се ћути подједнако важно као и оно о чему се говори. Плут (2004) приказује постојање стабилног социјализацијског модела у уџбеницима; дефинише вредности којима се руководе јунаци уџбеника (мир, слободоумље, јунаштво, патриотизам, сарадљивост, солидарност, знање, поштовање сопственог културног идентитета, слобода, социјална правда); одређује основне структурне елементе социјализацијског модела (борба за суверенитет заједнице, борба за социјалну правду и борба за правичну расподелу моћи у друштву) и основне деиксичке координате (ја-ти, ми-ви, ново-старо).

У истом истраживању Плут (2004: 47) наводи да се о родној равноправности у уџбеничкој литератури нигде не говори експлицитно. Социјализацијски приступ, како га она дефинише, вреднује борбу за права потлачених и тежњу ка равноправном друштву и у ту категорију сврстава и права жена:

> "Od zida do zida, od vrata do peći, od ručka do večere, od jeseni do proljeća, u zidovima, među četiri zida, uzidan, tekao je nelijep ženski život." (Zija Dizdarević, Čitanka za 8. razred, Beograd: ZUNS, 1996).
>
> **Ova rečenica dobro iskazuje odnos udžbenika prema ulozi žena u društvu. Taj odnos je empatija, poštovanje ali i rezignacija. Bez lažne šminke u raznim udžbeničkim tekstovima (naročito u čitankama) prikazana je teška uloga žene u društvu. Za sudbinu žena u udžbenicima je pokazano mnogo poštovanja i empatije ali ne i pozitivan program kako da se ta sudbina popravi.**

Плут (2004) однос уџбеника према жени сматра комплексним. С једне стране, права на равноправност се декларишу у контексту опште борбе за равноправност *потлачених слојава*, а са друге стране, слави се пожртвованост жена за породицу и таква жртва се и очекује од ње али се друге улоге жене у друштву недовољно вреднују.

Анализом родних стереотипа у романима предвиђенима школском лектиром, Стефановић (2016) закључује да су родни стереотипи присутни, бројни и очеигледни у заступљености ликова, начину на који су конституисани, њиховом изгледу, особинама, понашању, вредностима, професији и типу наратива. Ови стереотипни прикази ликова подржавају патријархалу слику света и креирање идентитета мушкога као јачег и женског као

слабијег или лепшег пола. Стефановић у закључку упућује на потребу за увођењем родне перспективе у анализу књижевних дела и наставних метода који ће ученицама и ученицима помоћи да развију критичку способност за уочавање, идентификацију и вредновање родних стереотипа. Стефановић и Гламочак (2008) анализирају читанке, наставу српског језика и, будући да их оцењују као недовољно афирмативне из перспективе родне равноправности, нуде низ препорука креаторима образовних политика, наставничким факултетима и наставницама и наставницима у циљу развоја образовних стратегија које воде ка превазилажењу родних стереотипа.

Истраживање предложено као тема ове докторске дисертације предвиђа продубљивање тумачења родних стереотипа кроз укључивање когнитивно-социолингвистичке анализе мушко-женске интеракције (из перспективе когнитвних културних модела). Културни модели представљају когнитивне схеме једне друштвене групе (D'Andrade 1987), и сачињени су од концептуалних објеката и веза између њих. Организација елемената заједничког друштвеног знања кроз хијерархијске когнитивне структуре такође претпоставља његово трансгенерацијско чување и контекстуализовану активацију. Когнитивни културни модели обликују поимање концепата културних активности, дрштвеног устројства, поимање стварности уопште. Као ментални модели, уклапају се у постојећа знања, а са новим знањима и искуствима, шире се и на друге домене спознаје (Bennardo 2009) и упућују на прихватљиве вредности и понашање. Другим речима, принцип једног когнитивног културног модела може бити средсво за остваривање читавог низа различитих когнитивних задатака (Quinn and Holland 1987: 6).

Заједнички културни модели неопходни су у расуђивању, планирању и мотивисању активности у култури о којој је реч (Bennardo 2009: 11). Мотивациона и директивна снага културних модела је инхерентна, конструисана према друштвено-препознатим и вреднованим ауторитетима. Када се културна значења идентификују као експертско знање или народна мудрост, она тада добијају *директивну снагу*. (Quinn and Holland 1987: 9-11) Појам *директивна снага културних модела* одређује се као „потреба и обавеза да се на одређени начин делује" (Filipović 2009: 115). Директивном снагом културни модели одређују колективне и индивидуалне аспекте идентитета једне заједнице јер се припадност заједници и посвећеност њеним вредностима показује управо поштовањем културних модела. Културни модели дефинишу циљеве и средства за њихово остваривање, помажу у разјашњавању догађаја и туђих поступака, чине могућим да се проникне у туђе планове и аспирације, те омогућавају да се сви ови елементи вербализују и интерпретирају (Quinn and Holland 1987:6-7).

Бавећи се делима домаћих ауторки и аутора, као и анонимним текстовима народне књижевности, овај рад се фокусира на анализу когнитивних културних модела српске говорне заједнице уз јасно препознавање њеног друштвено-историјског пута. Дела народне уметности и домаћих ауторки и аутора базирају се на идентитету заједнице и представљају део друштвеног знања које одређује вредности и моделује понашање читалаца. Ауторка очекује да ће резултати њене анализе кроз тумачење модела мушко-женских интеракција упутити на постојање родних стереотипа који се огледају у комуникативним праксама (али и њима перпетуирају и конструишу). Осим тога, анализом наставних материјала у вези са датим делима ауторка ће се посветити и примењено-лингвистичким питањима наставних метода и техника, односно, питањем да ли се у њима препознаје потреба за развојем критичког става према родним стереотипима, то јест, да ли се они охрабрује их или једноставно игноришу.

Фокусирање не комуникативне аспекте мушко-женске интеракције продубљује наша знања о родним стереотипима у књижевним делима која обликују младе у формативном периоду живота. Дела лектире на којима одрастају генерације ученица и ученика, а на којима су одрасли и њихове наставнице и наставници, ауторке и аутори наставних материјала, па и ауторка ове дисертације свакако су неки од кључних елемената у друштвеној конструкцији родних идеологија и погледа на свет. Посматрајући их из перспективе когнитивних културних модела, они се препознају као део сазнајног система кроз који се свако друштво, па и српско, обликује, док откривање нијанси комуникативних значења упућује на проблематичне елементе којима се треба позабавити.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидаткиња је приложила прелиминарну библиографију од 23 библиографске јединице које сматра релевантнима за почетак рада на истраживању:

1. Bennardo, Giovanni. "A foundational cultural model in Tongan language, culture, and social relationships." In *Language, Space, and Social Relationships: A Foundational Cultural Model in Polynesia*, by Giovanni Bennardo, 1-19. New York: Cambridge University Press, 2009.
2. Betlehajm, Bruno. *Značenje bajki.* Beograd: Prosveta, 1979.
3. D'Andrade, Roy. "A folk model of the mind." In *Cultural models in language and thought*, by Dorothy Holland and Naomi Quinn, 112-148. Cambridge: Cambridge University Press, 1987.
4. Filipović, Jelena. *Moć reči.* Beograd: Zadužbina Andrejević, 2009.

5. Hunt, Peter. "The Expanding World of Children's Litearture Studies." In *Understanding Children's Literature*, by Peter Hunt, 1-14. London: Routledge, 2005.

6. Paul, Lissa. "Feminism revisited." In *Understanding Children's Literature*, by Peter Hunt, 114-127. New York: Routledge, 2005.

7. Paul, Lissa. "Feminist Criticism: From Sex-Role Stereotyping to Subjectivity." In *International Companion Encyclopedia Of Children's Literature*, by Peter Hunt, 98-109. London: Routlege, 1996.

8. Plut, Dijana. "Socijalizacijski obrasci udžbenika i rodni stereotipi." *Prevazilaženje rodnih stereotipa u osnovnom obrazobanju.* Foundation Open Society Institute, 2004.

9. Quinn, Naomi, and Dorothy Holland. "Culture and cognition." In *Cultural modelas in language and thought*, by Naomi Quinn and Dorothy UR Holland, 3-42. Cambridge: Cambridge University Press, 1987.

10. Stefanović, Jelena, and Saša Glamočak. "Rod u čitankama u nastavi srpskog jezika u osnovnoj školi." 2008. http://www.academia.edu/8544919/JS_SG_Rod_u_citankama_i_nastavi_srpskog_jezika_1_1 (accessed septembar 24, 2017).

11. Turjačanin, Zorica. "Obrada romana u osmogodišnjoj školi - Branko Ćopić: Orlovi rano lete-." *Književnost i jezik 3-4*, 1973: 84-94.

12. Андрић, Милка. *Методички прилази књижевноуметничком делу, књига друга.* Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 2002.

13. Марковић, Слободан Ж. "Књига за децу данас." In *Деца и библиотеке*, by Александра Вранеш, 31-35. Београд: Филолошки факултет Уневерзитета у Београду, 2006.

14. Мркаљ, Зона. *Наставна теорија и пракса 2, Српско језик и књижевност у старијим разредима основне школе.* Београд: Klett, 2010.

15. Мркањ, Зона. *Наставна теорија и пракса 1, Српско језик и књижевност у старијим разредима основне школе.* Београд: Klett, 2010.

16. Несторовић, Зорица, and Златко Грушановић. *Речи мудрости: читанка за осми разред основне школе.* Београд: Klett, 2012.

17. Николић, Милија. *Методика наставе српског језика и књижевности.* Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1992.

18. Петровић, Тихомир. "Дете као читалац." In *Деца и библиотеке*, by Александра Вранеш, 65-74. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2006.

19. Стефановић, Јелена "Родни стереотипи у романима лектире другог циклуса основне школе." (докторска дис.) 2016.

http://nardus.mpn.gov.rs/bitstream/handle/123456789/7620/Disertacija7783.pdf?sequence=1&isAllowed=y (accessed септембар 24, 2017).

20. Смиљковић, Стана. "Естетска анализа дела лектире у школској библиотеци." In *Школска библиотека и настава језика и књижевности, Свеска 1*, 87-94. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2010.

21. Станковић-Шошо, Наташа. *Маштарија речи: читанка за шести разред основне школе.* Београд: Klett, 2011.

22. —. *Ризница рачи: читанка за седми разред основне школе.* Београд: Klett, 2011.

23. —. *Чаролија речи: читанка за пети разред основне школе.* Београд: Klett, 2010.

4. Циљеви истраживања и хипотезе

Основна хипотеза је да су у лектири и настави старијих разреда основне школе садржани родни модели, као и модели мушко-женских интеракција. Циљ истраживања је да продуби анализу родних стереотипа посматрајући их са аспекта мушко-женских интеракција. Рад посматра приказане моделе интеракција као културне моделе и наглашава значај бављења овим аспектима у настави српског језика и будућим ревизијама школског програма и лектире. Резултати анализе ће дефинисати моделе мушко-женских интеракција и показати да ли се наставни материјали баве проблемом родних стеротипа, на који начин то чине. Осим тога, биће истражене и алтернативне методе у настави које могу приказати позитивне родне моделе насупрот стереотипним.

5. Очекивани резултати

Ауторка очекује да истраживање и закључци који се односе на интеракцијске моделе мушко-женске комуникације у делима домаћих ауторки и аутора лектире старијих разреда основне школе, укажу на потенцијално присуство родних стереотипа и идентификују структурално-формалне и идеолошке основе који доприносе конструкцији патријархалних, родно неосетљивих идеологија у адолесцентском формативном узрасту на које се лектира односи. Ауторка планира да понуди и оквире и предлоге будућих истраживања који би поред српског језика укључили и друге наставне предмете, и евентуалну ревизију школске лектире и других наставних материјала, односно критичко педагошки приступ који ће и наставном особљу обезбедити релевантна теоријско-методолошка знања и технике за унапређење родне једнакости у учионици.

Конкретно, ауторка планира да у закључцима свог истраживања понуди А)

реинтерпретацију текстова из обавезне лектире, Б) да понуди нове текстове (враћање раније заборављених или занемариваних дела ауторки као и дела у којима женски ликови нису само принцезе које чекају свог принца-спаситеља), Ц) односно да понуди теоријско-методолошке препоруке за преусмеравање фокуса тумачења текстова у кључу постмодерне, постколонијалне епистемолошке оријентације, у циљу реконструкције родног идентитета ученица и ученика, бољег разумевања односа моћи и идеологије, као и за прихватање другог и другачијег, односно за вредновање маргинализованих друштвених група у датим текстовима (в. Paul, Feminist Criticism: From Sex-Role Stereotyping to Subjectivity, 1996).

6. **План рада и методе истраживања**

Корпус истраживања обухвата наставни материјал издавачке куће Klett, једног од одобрених издавача који су у употреби у основној школи „Кнез Сима Марковић" из Барајева, као и литература доступна у библиотеци исте школе. Уџбеници издавачке куће Klett одобрени су од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја наставника (доступно на: http://opendata.mpn.gov.rs/rezultatikompleti.html) на основу предлога предметних наставника за употребу од школске 2016/2017. до 2018/2019. Осим читанки за пети, шести, седми и осми разред, ауторка укључује и глобалне, оперативне планове, дневне припреме и приручнике за наставнике који спадају у стандардне наставничке пакете. За остала дела лектире, збирке, антологије и слично, преузимају се материјали доступни у поменутој основној школи. Корпус се може одредити као случајан узорак, будући да би свака/било која школа и издавачка кућа могле бити с једнаким правом укључени у овакву квалитативну анализу, те се само истраживање дефинише као потенцијално инструментална студија случаја. Њена валидност треба да буде поткрепљена будућим истраживањима која би у обзир узела много шири корпус уџбеничке литературе која се користи у основним школама у различитим деловима Србије.

Целокупан корпус сагледава се из перспективе критичке социолингвистике. Ова дисциплина истовремено истражује друштвену интеракцију усмеравајући на њене лингвистичке елементе и указује на „скривене детерминанте у систему друштвених односа, као и скривене ефекте које они могу имати на систем" (Fairclough 2001 у Filipović 2009: 19). Тематску анализу текстова и њихових лингвистичких елемената и комуникативних стратегија/средстава ауторка користи како би отварила питања конструкције идентитета у корелацији са родом и друштвене моћи. Преиспитивање датих социолингвистичких категорија са аспекта мушко-женских односа, у овом случају, упућује на постојеће друштвене

норме, друштвене и културне разлике и односе моћи, односно конгитивне културне моделе, са циљем да у академску заједницу уведе могућност њиховог редефинисања. Према томе, у раду ће бити примењена критичка социолингвистичка анализа која „указује на осетљива места места у комплексној мрежи међуљудских односа која представља потенцијалне или реалне изворе сукоба, неразумевања, нетолеранције, сеграгације и дискриминације" (Filipović 2009: 22).

С тим у вези, овом квалитативном социолингвистичком истраживању прикључује се и критичка анализа дискурса као метод. Матод критичке анализе дискурса примењује се при одређивању културолошко-вредносних имплицираних елемената мушко-женских интеракција и у књижевноуметничким делима и другим наставним материјалима корпуса. Критичка анализа дискурса посматра дискурс као облик друштвене праксе који истовремено конституише и рефлектује друштвену средину (Jorgensen and Phillips 2002: 61). Основна премиса критичке анализе дискурса јесте да језички елементи дискурса рефлектују слику света, идентитет и друштвене односе средине која дискурс конструише, као и да управо елементи језика и дискурса имају активну улогу у конструисању наведених елемената друштва (Jorgensen and Phillips 2002: 1). Ова два метода, критичка социолингвистичка анализа и критичка анализа дискурса, уско су повезани и представљају методе савремене социолингвистике као хуманистичке дисциплине која „изучава све језичке аспекте друштвеног живота и све друштвене аспекте употребе језика" Filipović 2009: 22). Поред тога, ово истраживање има и карактеристике мултимодалне социјалне семиотике јер, осим дискурса текста, обухвата и анализу визуалних елемената (слике и илустрације).

Након сумирања резултата критичке анализе дискурса и критичке социолингвистике, у раду ће бити дефинисани модели мушко-женских интеракција у обрађеним делима. Будући да је ова квалитативна анализа иднуктивног типа, добијени разултати и њихова интерпретација даље ће усмерити истраживање у правцу критичке педагогије. Тачније, након дефинисања проблематичних елемената у лектири и настави, ауторка планира да на основу постојећих теоријско-дидактичких материјала и сопствених закључака понуди смернице превазилажење родних стереотипа и за облике наставе који би могли помоћи конструкцији егалитарних родних културних модела.

Коначно, ауторка планира и фокусгрупно истраживање. Општи циљ оваквог истраживања јесте испитивање ставова ученика и ученица о родним односима у књижевним делима и ефекти предложених метода наставе усмерених ка превазилажењу родних стереотипа. Појединачни циљеви и методе биће одређени накнадно јер зависе од идентификовања проблематичних места и елемената у примарној литератури која се обрађује.

Фокусгрупно истраживање ће имати и одлике еманципаторског методолошког поступка јер ће ауторка током групних разговора покушавати да освести критичко поимање рода и кулутрних модела у књижевности и у стварном животу своје фокус групе.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТКИЊЕ:

На основу наведених података о кандидаткињи, Комисија констатује да је Ања Прентић, мастер, подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области критичке социолингвистике, критичке анализе дискурса и критичке педагогије.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је проф. др Јелена Филиповић подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидаткиње Ање Прентић и предложене теме докторске дисертације *Модели мушко-женских интеракција у делима домаћих ауторки и аутора лектире старијих разреда основне школе* а да се за менторку именује др Јелена Филиповић, редовна професорка Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ
ЧЛАНИЦА
КОМИСИЈЕ

Др Јелена Филиповић, редовна професорка

Др Биљана Дојчиновић, редовна професорка

Др Ивана Спасић, редовна професорка

У Београду, 24. 05. 2018.